MHRS Personeline İlave Tediye

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi	12.02.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/9637	2026/1169	6772 s.K. m.1, İş K. m.2, HMK 370

ÖZET

Kamu hastanesinde alt işveren işçisi olarak MHRS randevu kaydı, hasta kabulü ve rapor yazımı yapan çalışanın işi tanı ve tedavi dışında kalan yardımcı iş sayılmış; muvazaa ispatlanamadığından 6772 sayılı Kanun'a dayalı ilave tediye talebinin reddi onanmıştır.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/mhrs-veri-giris-personeli-ilave-tediye-muvazaa-2026-1169/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2025/9637 E. , 2026/1169 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 30. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/1329 E., 2025/1250 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 23. İş Mahkemesi

SAYISI : 2023/657 E., 2025/281 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı ... Bakanlığına bağlı ... Hastanesinde daimi olarak fakat değişen alt işveren şirketler nezdinde sigortalı olarak 18.05.2004 tarihinden itibaren radyoloji kliniği doppler ünitesi raportörü olarak çalıştığını, çalıştığı dönem boyunca tüm emir ve talimatları hastane personelinden aldığını, tüm özlük işlemlerinin Hastane tarafından yapıldığını,

her ne kadar alt işveren firmalar bünyesinde sigortalı olsa da yapılan işin Hastanenin asli ve sürekli işi olduğunu, alt işverene devredilebilecek yardımcı iş olmadığını, 6772 sayılı Devlet ve Ona Bağlı Müesselerde Çalışan İşçilere İlave Tediye Yapılması ve 6452 sayılı Kanunla 6212 sayılı Kanunun 2 nci Maddesinin Kaldırılması Hakkında Kanunun (6772 sayılı Kanun) 1. maddesi gereğince ödenmeyen ilave tediye alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davaya karşı husumet ve zamanaşımı def'inde bulunduklarını, davacının yüklenici firma işçisi olup ilave tediye alacağına hak kazanmadığını, 6772 sayılı Kanun'un 1. maddesinde "Umumi, mülhak ve hususi bütçeli dairelerle mütedavil sermayeli müesseler, sermayesi yarısından fazlası Devlete ait olan şirket ve kurullarda belediyeler ve bunlara bağlı teşekküller, 34 60... sayılı kanunların şümulüne giren İktisadi Devlet Teşekkülleri ve diğer bilcümle kurum, banka, ortaklık ve müesselerinde müstahdem olanlardan İş Kanunun şumulüne giren ve girmeyen yerlerde çalışmakta olan ve İş Kanununun muaddel birinci maddesindeki tarife göre işçi vasfında olan kimselere ücret sistemleri ne olursa olsun, her yıl için birer aylık istikakları tutarında ilave tediye yapılır." hükmünün öngörüldüğünü, anılan hüküm ile sadece sayılan Kurumlarda çalışmakta olan ve 4857 sayılı İş Kanunu'na göre işçi vasfında olan kimselere her yıl için birer aylık istihkakları tutarında ilave tediye yapılacağının öngörüldüğünü, belirtilen statüde olmayan davacıya ilave tediye ödenmesinin mümkün olmadığını savunarak açılan davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; Bölge Adliye Mahkemesinin kaldırma kararı üzerine yeniden yapılan yargılama sonucunda, davacının çalıştığı hastanede hangi birimde görev yaptığı ve fiilî olarak ne iş yaptığı konusunda görev tanım belgeleri, asıl işveren-alt işveren ilişkisinin dayanağı olan hizmet alım sözleşmeleri ve teknik şartnamelerin tamamının getirtildiği, bilirkişi heyetinden 25.11.2024 tarihli raporun alındığı, söz konusu heyet raporunda; dosyaya ibraz edilen davacıya ait görev tanımları ve eğitim belgelerinden davacının sağlık eğitiminin bulunmadığı, .. Üniversitesi ... Fakültesi Kamu Yönetimi 2011 yılı mezunu olduğu, dolayısıyla veri giriş personeli görev tanımı içeriğinden anlaşıldığı üzere; hastanelerde kullanılan programlar çerçevesinde merkezi hekim randevu sisteminden (MHRS) randevulu olan hastanın işlem ve kayıtlarını yapma, polikliniğe gelen hastaların, kimlik ve belge kontrolünü yapma, görevlendirildiği bankoda tüm kayıtları düzenli ve eksiksiz hazırlama, hekimin sunduğu, teşhis, tetkik, tedavileri ve tıbbi raporları kayıt altında tutma gibi görevlerinin bulunduğu, davacı vekili tarafından her ne kadar davacının 18.05.2004 tarihinden bu yana davalı işverenlikte radyoloji kliniği doppler ünitesi raportörü olarak çalıştığını beyan etmişse de radyoloji raportörünün; radyoloji alanında hastaların doktor tarafından belirlenen çekimleri gerçekleştirip, filmleri inceleme ve onu rapor etme şeklinde görevlerinin bulunduğunu, görev tanımı içeriği bakımından davacının bu pozisyonda çalışabilmesi ve rapor hazırlayabilmesi için gerekli eğitimleri almış olması gerektiği, davacının ise doktorun direktifleri doğrultusunda raporu sistem üzerinde kayda alan kişi statüsünde olduğunun tespit edilmiş olduğu, sağlık hizmeti veren hastane işyerinde kişilerin tanı ve tedavilerinin yapılmasının asıl iş olduğu, somut uyuşmazlıkta ise gerek dosyada mevcut görev

yazılı belgelere gerekse tanık anlatımlarına göre davacının tanı ve tedavi sürecinde çalışmayıp tıbbi sekreter olarak tanı ve tedavi süreci dışındaki veri hizmelerinde raportör olarak çalıştığının anlaşıldığı, davacı vekilinin 27.02.2018 tarihli duruşmada davacının sağlık işlemleri yapmasa da hastane ile ilgili raportörlük işlemleri yaptığına ilişkin beyanı ve davacının görev yaptığı birim de dikkate alındığında, davacının yaptığı işlerin asıl iş olan sağlık işlerinden olmayıp yardımcı işlerden olduğu, dosya kapsamına göre davacının sigortalısı bulunduğu alt işveren ile asıl işveren olan ... arasında muvazaalı bir ilişki bulunduğuna dair ispatın söz konusu olmadığı, asıl alt işveren ilişkisinin geçerli bir şekilde kurulduğu, dolayısıyla davacı işçinin 6772 sayılı Kanun kapsamında bulunmadığının anlaşıldığı gerekçesiyle ilave tediye alacağına ilişkin talebinin reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının veri giriş personeli olarak, doktorun direktifleri doğrultusunda raporu sistem üzerinde kayda alan kişi statüsünde davalı ... Bakanlığına ait Hastane işyerinde dava dışı firmalar ile yapılan hizmet alım sözleşmeleri kapsamında çalıştığı, davalı ... bünyesinde yürütülen iş nazara alındığında, görev tanımı belgelerine ve tanık anlatımlarına göre davacının asıl iş olan tanı ve tedavi hizmetinde çalışmadığı, yardımcı iş niteliğinde olan veri hizmetlerinde raportör olarak çalıştığı, bunun muvazaanın varlığı için yeterli olmayacağı İlk Derece Mahkemesi kararının yerinde olduğu gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Davacının 18.05.2004 tarihinden itibaren davalı işyerinde radyoloji kliniği doppler ünitesi raportörü olarak çalıştığını, her ne kadar alt işveren firmalar nezdinde sigortalı olsa da tüm çalışmanın davalı nezdinde geçtiğini, yapılan işin Hastanenin asli ve sürekli işi olduğunu, tüm emir ve talimatları Hastane personelinden aldığını ve tüm şahsi sicil kayıtlarının Hastane tarafından tutulduğunu,

2. Davacı ile aynı konumda olan başka bir çalışan yönünden "işçinin 6772 sayılı Kanun kapsamında ilave tediye alacağına hak kazanacağına ilişkin" Mahkeme kararına karşı yapılan istinaf başvurusunun Bölge Adliye Mahkemesi kararı ile reddedildiğini, davacı hakkında da ilave tediye alacağına hükmedilmesi gerekirken davanın reddedilmesinin hatalı olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık; davalı ile hizmet alım sözleşmesi imzalayan dava dışı işverenler arasında muvazaalı ilişki olup olmadığı, buna bağlı olarak davacının davalının işçisi sayılıp sayılamayacağı ve ilave tediye alacağına hak kazanıp kazanamayacağı noktalarında toplanmaktadır.

Bölge adliye mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 371. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere göre usul ve kanuna uygun olup davacı vekilince temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

12.02.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.